

[Alfred Jensen.]

blikket, må staten optage produktionen og drage omsorg for, at de arbejdsløse smede i Århus kommer i arbejde.

Det er ud fra sådanne betragtninger, vi stadig væk har indvendinger mod det statslån, vi her forhandler om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i fondsbørsloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 611, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 311).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Weikop: Da denne sag var til første behandling, udtalte flertallets ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, i henhold til Folketingstidende sp. 611 følgende:

„Vi har jo haft vekselererkrak af et sådant omfang, at de har vist, at der egentlig var brug for et langt større garantibeløb. Nu er der imidlertid ikke foreslået mere end de 75 000 kr., og jeg skal derfor anbefale lovforslaget, som det foreligger.“

Det vil altså sige, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen mente, at der havde været en masse vekselererkrak, og at de garantibeløb, der er foreslået i det foreliggende lovforslag, egentlig skulle forhojes betydeligt — sådan måtte man forstå det.

Jeg spurgte dengang, hvad det var for vekselererkrak, der var tale om, men det

fik jeg ikke noget svar på. I udvalget derimod har vi fået oplyst, at der i løbet af de sidste 28-30 år blandt fondsbørsmedlemmer har været siger og skriver 4 betalingsstandsninger, og af disse 4 kunne de 3 dækkes af det garantibeløb på 25 000 kr., som den nuværende lov kræver; der har kun været et eneste tilfælde af betalingsstandsning i 28 år, hvor de 25 000 kr. ikke kunne dække.

Det må have været på et meget løst grundlag, det ærede medlem hr. Holger Eriksen udtalte sig, og det viser i virkeligheden også, at det foreliggende lovforslag bygger på et meget spinkelt grundlag. Der er en minimal risiko. Man tør vel næsten sige, at der ikke findes nogen branche, der igennem en sådan årrække har haft betalingsstandsninger af så ringe et omfang, som der her er tale om.

Hvor minimal risikoen er, vil også fremgå af en oplysning, som den højtærede minister fremkom med i udvalget; til trods for at man efter lovforslaget sætter garantibeløbene op fra 25 000 kr. til 75 000 kr. og fra 10 000 kr. til 30 000 kr., altså til det tredobbelte, mener Kautionsforsikringsanstalten, der dækker denne risiko, at den kun behøver at sætte præmierne op til det dobbelte. Dertil kommer, at det også er blevet oplyst, at de fondsbørsmedlemmer, der ikke deltager i terminsnoteringen og derfor efter den nugældende lov kan få en nedsættelse til 10 000 kr. og efter det foreliggende lovforslag til 30 000 kr., ikke i et eneste tilfælde har udnyttet denne bestemmelse; der er ikke i øjeblikket og har ikke i mange, mange år været noget 10 000 kr.s fondsbørsmedlem.

Derfor synes jeg, at den højtærede minister ikke skulle have fremsat dette lovforslag. Det er et så spinkelt grundlag at fremsætte det på, at den højtærede handelsminister ikke burde have sat lovkværnen i gang af den grund. Jeg ved ikke, hvor meget der har ligget i henvendelsen fra nationalbanken, men selv om også nationalbanken havde rettet en sådan henvendelse, synes jeg, man skulle have undersøgt grundlaget, inden man havde fremsat dette forslag.

Nu kan man så spørge: ja men hvorfor er de konservative så gået med til den højtærede ministers forslag? Det er vi, fordi vi stort set ikke kan tillægge det så

[Weikop.]

stor betydning, om disse beløb bliver forhøjet, også ud fra den betragtning, at når fondsbørsmedlemmerne ikke har noget derimod, må vi sige all right, så går vi med til handelsministerens forslag og tiltræder det, selv om det, som man kan forstå, ikke er med nogen større glæde, vi anbefaler det.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger, for at man måske i fremtiden kan være lidt mere varsom med at sætte lovkværnen i gang, når det ikke er strengt påkrævet.

Udvalgets ordfører (Holger Eriksen): Hovedsagen er, at alle udvalgets medlemmer er enige om at gennemføre det foreliggende lovforslag. Det fremgår af indstillingen, og for så vidt er der vel ikke nogen grund til yderligere diskussion.

Det ærede medlem hr. Weikop vendte sig imod en udtalelse, som jeg fremsatte ved første behandling. Det er rigtigt, at der har været adskillige vekselererkrak, men det er også rigtigt, at det ikke har været inden for den kreds af vekselerere, der hører til fondsbørsen, altså dem, man populært betegner som de vekselerere, der sidder inden for snorene. Der har vel nok været betalingsstandsninger, men de har ikke givet anledning til krak. Alligevel er det naturligvis en betryggelse at vide, at der i hvert fald er et vist garantibeløb til stede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 772, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 313).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Fuglsang, Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Lynnerup Nielsen og Petra Petersen:*

Til titlen.

1) I lovforslagets titel efter „Lov om“ indføjes: „ændring i og“.

Til § 1.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 1. I lov nr. 302 af 21. december 1957 om valutaforhold m. v. foretages følgende ændring:

I lovens § 7, stk. 1, udgår sidste punktum.“

Ny paragraf.

3) Som ny paragraf indsættes efter § 1:

„§ 2. Loven forbliver med den nævnte ændring i kraft indtil udgangen af 1959.“

Til § 2.

4) I 5. linje efter „bevarer“ indsættes: „i øvrigt“.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Chr. Christiansen):

Det lykkedes ikke det nedsatte udvalg at nå til enighed om lovforslaget om forlængelse af lov om valutaforhold m. v. Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra Butikshandelens Fællesråd og Grosserer-Societetets Komité, og begge går ud på at tilskynde udvalget til en mere vidtgående afvikling af loven.

Udvalgets flertal, socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundets medlemmer, indstiller det foreliggende lovforslag til vedtagelse uforandret.

Et mindretal, partiet venstres medlemmer af udvalget, kan ikke tiltræde lovforslaget om uforandret forlængelse af loven, men stiller en række ændringsforslag.

Et andet mindretal, det konservative folkepartis medlemmer, kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Repræ-